

-icka, -kojc. Gubac, -cka, -cojc. Kasporik, -kowa, -rojc. Kokot, -tka, Kokotowe & Kokotojc. Kóncak, -kowa, -kojc. Kólik, -kowa, -kojc. Kuba, -bina, -bic. Libik, -cka, -kojc. Lennik, -ica, -kojc. Mejus, -ska & Mejusowa, Mejusowe & Mejusojc. Njackař, -řka, Njackorjowe & Njackoric. Šulta, -řina, -řic. Tkalc, -cowa, -cojc. Zakrjow, -wka, -ejc.

5. Z Rogowa p. Gubina: Huglař, -řka, -rjowe. Grabk, -kowa, -kowe. Kórnak tež Kórnyc, -acka & Kórnakowa, -kowe. Kóncak, -canka, -cakowe. Kekel, -lka, -lowe. Kubaň, -ňka, -njowe. Jeřk, -řcyna, -řkowe. Lad, -dowka, -owe. Manjeta, -njeřina, -njeřine. Pudera, -rinka, -rine. Šolta, -řina, -řine. Tabor, -rowa, -rojc. Zgažeř, -žeřka, -žowe.

Přispomnjenje. W Rogowje lud praji: To su Huglarjowe, Ladowe, Manjeřine = das sind Huglars, Ladens, Manjetas; dale: ja žom do Šolty, Manjety, Pudery, Huglarja etc.; ich gehe zu Schulzens, Manjetas, Puderas etc. Podobno praji so tež w Mosće (Maust), Liřkowje (Gr. Lieskau) a wokolnosći: To su Šejcowe, Šolřine, Nowakowe, Maliřowe etc.; a: ja žom do Nowakojc, Kubojc, Maliřojc, Šolřic.

b) Hornjoserbske.

1. Z Ketličanskeje wosady: w Ketličanskich starych cyrkwinskih knihach z l. 1676 namakaju so mjena zwjetša serbski zapisane n. př.: Katha Bartuschez se Spikale — Hana Junzkez s Walowa — Marscha, Wurschla, Hana Kislowa, Marja Witschasez, Hana Bulkarez, Merten Čornak, Marscha Mitschkez, Ursula Jurikez. — Dale su tam zajimawe swójbne mjena: Brokoff, Benjowski, Běřka, Belbic, Burzian, Bjedrich, Bijař, Černohowsky, Diznař, Dejčk(a), Faska, Golbs, Helgest, Haška, Heňka, Hejnca, Halank, Junkař, Jónska, Kasprak, Kalaw, Kolač, Kwač (n. Queitsch), Kurjo, Kurjeńc, Kunat, Mučnik, Mencl, Mikliř, Něčka, Němčk, Nerettig (Njerjadk?), Panach, Panic, Piskař, Pilak, Rannig (Ranik), Randig, Rakl, Tompak, Tunš, Uša (Usche), Warnaš, Wjerćic (n. Werthschütz), Wujanc, Wučeř, Wecel, Wilma, Wjeńk, Wjeńčka, Zachansky, Zemik (Semig).

2. Dodawk serbskich swójbnych mjenow Njeswačidlskeje wosady*): a) z Njeswačidla: Njeprašć, Robiš, Pful, Helas, Wollmann (Womań), Jakub, Hatas, Faltynk, Kuhn (Kón), Bjeřš, Mehla, Horst, Němc, Bartuš, Wodner (Łódnař?), Pjetřel, Běř, Šelčik (Schelzig), Hilbrik, Měšeř, Butra, Winkler (Nuhleř?), Schütze (Šuca), Połleńk, Hajnca, Šöbel, Mitank, Koksč t. j. Kokuš, Bjarnat, Jenka, Bala (Bahle). — b) ze Šeřowa: Pawoł (Paul), Hejna, Delny, Wrobcl, Hala, Bodrich, Wernař, Neumüller (s. = Nowy Młyńk), Jurc, Rychtař, Hanušć, Čoch, Rola, Běřk (Birke), Bradcl (Broda),

*) Diakonatsstwo w Njeswačidle je přestało 1870, hdyž tež officialnje wuzběhnjene njeřeka. Posledni diakon Tařla potajkim 1870 emeritowany.